

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. II. Circa functiones ordinarias à morbo impeditas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

cor sat̄is rectum. Si vis, ut ipsum cor tuum jam
 sit curvum, subjunge illud in omnibus voluntati
 n̄æ, quæ semper recta est. Unicè opta, ut semper
 voluntas ejus in te fiat, & eadem voluntas sit summa
 consolatio tua. Quare hortetur Anatoliam, ut sequatur
 tem S. Augustini in Ps. 21. doctrinam applicet, & intelligat,
 Medicum esse DEUM, & tribulationem morbum esse
 medicamentum ad salutem, non periculum ad damnationem.
*Sub medicamento ureris, secaris, & mas, non audit Medicus ad voluntatem, sed audit
 sanitatem.* Melius enim est, teste S. Bernardo, fangi laboribus
 ad salutem, quàm incolumes remanere ad damnationem.

§. II.

Tentatio II. Circa functiones ordinarias à morbo impeditas.

IX. **O** Nuphrius Religiosus, & zelosus admodum
 Operarius in vinea Domini contracta a morbo
 gris, quos visitaverat, calidâ febrî, omnes quibus
 reliquas morbi molestias, & dolores cum magna
 patientia supportat, hac unica tamen ex causa periculosa
 cilem sibi morbum accidere fatetur, quòd salutem
 marum non invigilare, & confessionibus audientibus
 aliisque suis functionibus vacare non possit. Quæ
 tur, quomodo hæc ei tentatio eripienda sit?

Responsio.

X. Primò illi in memoriam revocet, quid S. Augustinus l. 12. de catech. rud. sapienter advertit
 cens: *Ignoramus, meliusne sit id, quod vellemus facere*

an illud omittere? & si quidem id faciamus ex sensu
constat nostro, non est, cur nobis magnopere de re fa-
cta gratulemur, sed tunc solum, si eam fecerimus, ut
inde placeremus DEO; æquius est enim, ut nos ejus, quàm
ut ille nostram sequatur voluntatem. Nemo sanè melius
ordinat, quid agat, nisi qui paratior est non agere, quod
divinà potestate prohibetur, quàm cupidior agere, quod
humanà cogitatione meditatur.

XI. Secundò illi narret, quid magnus ille & illu-
minatus admodum Asceta Avila to: 2. Epist. ad ægro-
tum quendam Sacerdotem scripserit in hæc verba: Non
cogitare debes agrotus, quid faceres sanus, sed contentus
esse; ut, si DEO placeat, sis infirmus. Et, si tu, quod
spero, facis, purè quaris DEI voluntatem, quid tuà
interest, sanusne sis, an ager? quandoquidem ipsius
voluntas totum nostrum bonum est.

XII. Tertio illi referat, quid si Balthasar Alvarez
cui idem ferventi operatio ægotanti, & conquerenti,
quòd ob morbum non orare, nec factum facere, nec
confessiones audire, aliàque munera, quæ sanus præ-
stitit, obire possit, responderit, nempe pluris face-
re DEUM, quòd quis eum per mentem sustineat,
ac tulerit, quàm quòd in hujusmodi ministerijs per in-
tegrum annum illi serviat. Et rectè, cum enim DEUS
vult Religiosum agrotare, nihil ille tunc facere po-
test, quod ejus Divinæ Majestati magis placeat, quàm
tolerare bene, quod ille mittit, & propterea, quia ille
mittit. Id quod etiam S. Chrylostomus confirmat,
asserens, S. Job plus placuisse, quando dixit: sicut Do-
mino placuit, ita factum est, sit Nomen Domini be-
nedictum, quàm meruerit omnibus suis eleemosynis,
quas sanus & dives fecerat; cui consonat etiam S. Bo-

naventura l. 2. de perf. relig. c. 36. dicens: *Perfessus est adversa tolerare patienter, quam bonis operibus insudare.*

XIII. Quartò eidem ostendat, quòd, cum per functiones illas, quas per morbum omittere cogitur utique nihil aliud intendat, quam laudem & gloriam DEI, hunc ipsum finem efficacius, & copiosius tenere possit, si in morbo DEI voluntati perfecte resignet, cum nulla DEO major gloria obtingere possit, quam si homines eum ut supremum Dominum agnoscant, & venerentur, ideòque sanctissimam voluntatem semper & ubique cum magna perfectione adimplere studeant; si ergo DEI voluntati ut nunc ægrotet, ut per morbi tolerantiam promovenda DEI gloriam, quidni æquè libenter nunc in lecto ætius jaceat, & suspiret, quam in confessionali sedulo aut per civitatem discurret?

XIV. Quintò illi exemplum S. Pauli proponat, in medio prædicationis, cursu, cum Ecclesia vel maxime ejus operâ indignisset, in carcere per totum biennium detentus est. Imò magis exemplum ipsius Christi, qui, cum per triginta annos, quibus vitam precariam egit, haud dubiè totum modum convertere potuisset, cum summa tamen quiete omnes ejusmodi functiones ad salutem animarum procurandam dicitur pertinentes omisit, quia hoc æterno Patri magis placere advertit; quidni ergo & ipse, qui neque Ecclesie tantopere necessarius est, ut S. Paulus; neque tantopere salutem animarum procurare potest, Christus, ob idem DEI placitum ordinarias suas functiones, intermittat? maxime cum ipsas morbi molestias & dolores pro ijs, quibus prodesse cupit, offerat?

que efficacius fortè eorum commodum promove-
ris, quàm per consuetas suas functiones possit.

§. III.

Tentatio III. Circa lucrum temporale à morbo im-
peditum.

XV. **G**ervasius honestus civis & opifex gravi &
diuturno morbo laborans, visitatus à suo
confessario, & interrogatus, an non tentationem a-
liquam in morbo tam longinquo fuisset expertus?, re-
spondet, hac unica de causa morbum sibi admodum
molestum esse, quòd lucrari hoc tempore nihil possit,
cum tamen tale lucrum ad se, familiamque susten-
tandam summè sibi sit necessarium. Quæritur quo-
modo contra talem tentationem muniendus sit?

Responsio.

XVI. Primò illi ostendat, quòd, cum ex ipsa mor-
bi quantitate & diuturnitate à DEO, permessa, cla-
rè cognoscat, nolle DEUM, ut ijs pecunijs, quas in-
terea lucrari potuisset, fruatur, hoc ipso illas non ap-
petere, atque adeò nec tritari ob earum carentiam
debeat, sed in sola DEI ordinatione acquiescere, fir-
missimèque sibi persuadere, quòd DEUS utiliorem
ipsi talem carentiam fore cognoverit, atque adeò ex
singulari affectu paterno permiserit. Quod confir-
mans D. Hieronymus ep. 12. *Melius est, inquit, rem
familiarem minui, quàm salutem animæ perire. Me-
lius est amittere, quod, velimus, nolimus, aliquando
perituum est ac Sponte dimittere, quàm id amittere. id
est, DEUM, pro quo omnia dimittenda sunt.*

M 4

XVII.